

РЕГІНА. НЕВІДВОРОТНІСТЬ

психологічний трилер

(Павло Юров, за мотивами повісті Івана Франка "[Перехресні стежки](#)")

Драфт 01.02.2022

pavel.yurow@gmail.com

Сцена 1

Маленька дівчинка піднімається крізь ліс вгору. Зупиняється. Бере паличку і роздряпує кору на стовбурі. Дістає з кишені бутерброд, розгортає його і кусає. Дивиться вгору. Сипле крихти хлібу під дерево. Загортає бутерброд, кладе до кишені, йде далі.

Літо, провінційне місто Львівської області. Вулиця перед будинком суду. До адвоката Євгена Рафалюка, 29 років, підходить керівник апарату суду Валерій Стальський, близько 40 років.

Стальський (голосно) О, адвокат! Привіт, привіт! Місто може пишатися, такого захисту давно не чули в нашому суді.

Рафалюк дивиться на Стальського, намагається згадати, хто це.

Стальський Не впізнаєш мене, адвокат? (пауза) Я не дивуюсь, давно не бачились. Ну, давай, дивись, дивись, пригадуй!

Рафалюк (пауза) Не пригадую.

Стальський (хлопає по плечу) Валера Стальський!

Рафалюк Стальський... Стальський... Блін, вибачай, не можу пригадати.

(пауза) А, репетитор з англійської. У шостому, ні, у п'ятому класі.

Стальський (посміхається) Точно! Неправильні глаголи пам'ятаєш? Forget, forgot, forgotten.

Рафалюк Так, так, past participle, done, been, taken. (посміхається) І що, як справи, Валера?

Стальський Потихеньку, потихеньку.

Рафалюк Працюєш тут?

Стальський Ну, так, ти ще не познайомився з усіма. Я керівник апарату. Вже п'ятнадцять років у суді.

Рафалюк Закінчив академію МВС?

Стальський Університет у Львові. Після школи відразу вступив, а потім пішов до суду, п'ять років секретарем, і отримав підвищення.

Рафалюк *(стирає серветкою піт з лоба)* Спекотно!

Стальський А що, які плани?

Рафалюк Хотів пообідати.

Стальський Давай покажу тобі нормальний ресторан.

Рафалюк Мені радили один.

Стальський Та пішли. *(йдуть)* Зняв вже квартиру?

Рафалюк У готелі поки що, не було часу шукати. Є кілька знайомих у місті, але всі роз'їхалися зараз.

Стальський О, так давай я тобі пораджу щось. Тобі ж з офісом?

Рафалюк Це було би круто, Валера! Багато роботи, реально немає часу.

Стальський Домовились. Завтра оформлю. А дружина де? Теж у готелі?

Рафалюк У мене немає дружини.

Стальський Ти що, неодружений?

Рафалюк Ні.

Стальський *(посміхається)* А, все ще холостякуєш! *(підходять до ресторану)* Тераса підійде? Я з тобою пообідаю. Піду покличу офіціанта.

Рафалюк Добре, давай!

Стальській йде всередину, Рафалюк сідає на терасі. Флешбек.

П'ятикласник Рафалюк сидить за столом у вітальні, поруч молодий Стальський. На столі підручники, чай і печиво. Стальський п'є чай, кривиться.

Стальський У вас що навіть на цукор грошей немає? Нащо репетитора кликати тоді?

Рафалюк Бабуся хоче, щоб я нормальну професію отримав.

Стальський Малоймовірно. Давай Present Simple. Яке вспомічне дієслово?

Рафалюк Did. (*Стальський б'є запотиличника*) Тобто do.
Стальський У якій особі?
Рафалюк У першій. (*пауза, Стальський дає ще одного запотиличника*) І у другій.
(*пауза, ще один запотиличник*) І у третій (*Стальський замахається, Рафалюк голосно*) множині!
Стальський А однина? (*тримає руку для удару*)
Рафалюк Does.
Стальський (*гладить його по голові*) Бачиш, можеш, коли хочеш.

Дорослий Рафалюк сидить у ресторані, здригається, видихає.

Рафалюк Чого він хоче від мене?

Виходить Стальський, в руках тримає графін з вином і келихи, сідає за стіл. Наливає.

Стальський Вибач, трохи затримався. В них зараз тільки один бізнес ланч. Пасту з морепродуктами будеш?
Рафалюк Так, я якраз зголоднів.
Стальський (*піднімає келих*) Ну, за зустріч! (*вони випивають*) Я знав, що з тебе будуть люди. Ще коли ти був малий, видно було, що добре кумекаєш.
Рафалюк Не скажу, що це приємно згадувати, Валера.
Стальський Я до тебе суворо ставився, але любив як рідного брата! Не злись. (*наливає ще, піднімає келих*) Мир?
Рафалюк (*піднімає келих, підозріло*) Мир.

Офіціант виносить прибори і ставить перед ними суп, Рафалюк відразу їсть.

Стальський Я коли дізнався, що ти закінчив юридичний у Львові, то зрадів. Ну, така в мене душа - радію чужому щастю! Сумую, коли іншому сумно. (*Рафалюк здивовано і з тривогою дивиться крізь Стальського, той дивиться на себе*) Що, брудний комірець?
Рафалюк Нічого, ти теж їж.
Стальський Радий, що будеш працювати в нашому місті. Я навіть стежу за твоєю

діяльністю. Особливо коли ти кримінальними правопорушеннями почав займатись. Я чув тебе тільки сьогодні, а решту твоїх справ читав, знаєш, я не люблю говорити компліменти, але у нас такого адвоката давно не було.

Рафалюк Валера, мені реально не зручно, я все з'їм.

Стальський Я тобі не збираюся лестити. Це ж не тільки моя думка. Це загальна думка. Ти помітив як голова суду тебе слухав? Він коли виходив, то сказав, що з таким захистом приємно мати справу. (пауза) Шкода, що ти не пішов на суддю, міг би зробити кар'єру.

Рафалюк Дякую. Ти скажи краще, що у вас за атмосфера взагалі у суді.

Через деякий час Рафалюк виходить на вулицю перед рестораном, дивиться ліворуч, помічає молоду жінку, яка переходить дорогу, вдивляється в неї.

Сцена 2

Флешбек. Дискотека у нічному клубі. Грає 'Alors on danse' Stromae. 19-річний Рафалюк танцює з 17-річною Регіною.

Рафалюк (кричить ближче до вуха) Класний трек!

Регіна (посміхається, кричить йому на вухо) Обожаю цю пісню!

Рафалюк (кричить їй вуха) Ти гарно рухаєшся.

Регіна (посміхається, кричить) Дякую!

Рафалюк (кричить) Мене звати Женя.

Регіна (кричить) Регіна.

Рафалюк (кричить) Прикольне ім'я.

Регіна (кричить) Дякую.

Рафалюк (кричить) Можу тебе чимось пригостити?

Регіна (кричить) Давай!

Вони йдуть з танцполу. Флешбек закінчується. Виходить Стальський.

Рафалюк (повільно повертається до нього) Тобі куди зараз?

Стальський Проведу тебе до готелю. Додому не хочеться, а робота не втече.

Рафалюк Так і ти холостяк?

Стальський Не вгадав. Одружений. Десять років. Але дружина настільки прогресивна, що не звертає уваги.

Рафалюк Не звертає уваги, що ти вдома не обідаєш? Поїхала десь?

Стальський Та ні, вдома.

Рафалюк *(посміхається)* Вона що, німа?

Стальський Ні, не німа.

Рафалюк Виглядає як ідеальна жінка.

Стальський Залежить від ставлення... Якщо ти не можеш поводитися з жінками, то краще не одружуватись. А як вмієш, то можна.

Рафалюк дивиться крізь Стальського.

Сцена 3

Номер Рафалюка у готелі. Стальський стоїть у дверях, Рафалюк одягається.

Стальський Я подумав, що в тебе сьогодні є час, щоб піти подивитись квартиру.

Рафалюк Яку квартиру?

Стальський Ти ж мені вчора казав, щоб знайти..?

Рафалюк А, так, і що, вже є..?

Стальський Ну, так, гарна! Дореволюційний будинок, але з гарним ремонтом. Вікна на вулицю, є газон. Перед будинком парк. Головна вулиця. Поруч супермаркет. І церква неподалік.

Рафалюк Валера, спасибі!

Стальський Ну, я сподіваюсь, що підійде. Я знаю власника. Внизу звільняється офіс з першого числа. І поруч є житлові півтори кімнати, кухня, ванна. Окремий вихід на двір. Тобі ж більше не треба?

Рафалюк Та ні, не треба. *(посміхається)* Звучить гарно.

Стальський Готовий? Пішли дивитись!

Рафалюк Далеко звідси?

Стальський У нас тут взагалі все дуже близько. Спальні райони подалі, а саме

місто щільне, як на тарілці. Це і плюс і мінус. Дуже акустичне місто.

Рафалюк

Акустичне?

Стальський

На одному кінці чхнув, на іншому чути. Все бачать. Про все говорять. Ще й накрутять згори. Кожен потерпає від цього, але кожен це робить.

Виходять з номеру.

Флешбек. Музична школа. У кімнаті за фортепіано сидить 19-річний Рафалюк і грає "Варто чи ні" Пономарьова. Заходить 17-річна Регіна.

Регіна (стоїть у дверях) Ти гарно граєш.

Рафалюк (обертається) О! Це ти? (пауза) Не очікував тебе тут побачити.

Регіна Не бреш. (пауза) Викладач казала, що не розуміє, що ти тут робиш.

Рафалюк (посміхається) Ти зникла, я не міг тебе знайти. Ходив на всі дискотеки підряд. А потім випадково побачив на вулиці. Пішов за тобою і записався на ці курси.

Регіна Мені було не до дискотек.

Рафалюк Інші захоплення?

Регіна (пауза) Мати померла.

Рафалюк (пауза) Співчуваю. (пауза) Насправді фортепіано допомагає зняти стрес. Як з'ясувалось. І зосередитись на навчанні.

Регіна (посміхається) Це добре.

Раптом Рафалюк встає і вдягає куртку.

Рафалюк Вибач, маю йти. Побачимось.

Регіна Пока.

Сцена 4

Рафалюк заходить у під'їзд, за ним слідує жінка, близько 40 років, наближається до нього.

Психологиня Перепрошую, ви давно знайомі зі Стальським? (*Рафалюк мовчки дивиться на неї*) Мене звать Рімма Токарчук, я психолог. У мене офіс на другому поверсі.

Рафалюк Дуже приємно, Євген Рафалюк, адвокат.

Психологиня Так, я знаю. Вибачте, що лізу у чужі справи. Він до вас часто приходять, розказує всім про це, хизується. Я не знаю, чи ви його добре знаєте, думаю, що він підлизується, хоче втертися в довіру. (*пауза*) Тому хочу вас попередити. Це дуже небезпечна людина. Це глибоко аморальна людина. (*пауза*) Те, як він поводить з дружиною, це така дичина, настільки не гуманно, що я не розумію, як чесний чоловік може подати йому руку.

Рафалюк Вибачте, але...

Психологиня Я розумію, я вас не приємно дивую цією промовою. Ми тільки зустрілись. Але доля цієї жінки мені не байдужа, і я просто не можу спокійно дивитись на те, що з нею відбувається.

Рафалюк Але...

Психологиня Рімма.

Рафалюк Так, Рімма, вибачте, я не маю жодного уявлення про те, як Стальський живе зі своєю дружиною.

Психологиня Звичайно, звичайно. Я вас попередила, а ви собі як знаєте.

Психологиня йде.

Рафалюк (*видихає*) Ну, що ж, треба докласти зусиль, щоб не набратися гімна як оці всі навколо.

Флешбек. 19-річний Рафалюк і 17-річна Регіна лежать на березі гірської річки. Цілюються.

Регіна Куди ти втік?

Рафалюк Не знаю.

Регіна (*гладить його обличчя*) А чого ти втік?

Рафалюк Злякався.

Регіна Мене?

Рафалюк *(цілує її)* Тебе.
Регіна Я така страшна?
Рафалюк Ти така гарна. *(пауза)* І натуральна.
Регіна Яка?
Рафалюк Спокійна.
Регіна Компліменти у тебе дивні, чесно тобі скажу.
Рафалюк Я хочу бути юристом, а не поетом.
Регіна Тоді можна.
Рафалюк Але юрист теж має серце.
Регіна *(хапає його рукою за груди, сміється)* Віддай мені своє юридичне серце!
Рафалюк *(грайливо кричить)* Ай! Ай! Відпусти!

Сцена 5

Вечір. Вулиця біля виходу з бару. Євген проходить повз. З дверей виходить п'яний Стальський.

Стальський О, Женя! Моральний облік бережеш! Ховаєшся від дикуна?
Рафалюк Валера, ти про що?!
Стальський Що ж, слухай психолога! Про совість говорить!
Рафалюк *(посміхається)* Справді акустичне місто! Вже знаєш, що говорила мені психолог!
Стальський Добрі люди розказали.
Рафалюк І набрехали, що ховаюсь.
Стальський Це я сам додумався.
Рафалюк Немає підстав. Купа справ реально. Дивись, от зараз я ж тебе не уникаю. Пішли до мене. Тут на вулиці не зручно.
Стальський Чого це я просто так піду? У тебе нудно. Я випити хочу.
Рафалюк У мене буде випити.

Стальський хапає Євгена під руку і веде у напрямку дому. Заходять до квартири Рафалюка. Рафалюк дістає з холодильнику пляшку наливки, бере зі шкафчику дві стопки, ставить на стіл.

- Стальський** Так легко сказати - домашнє насилля. Як це там називається..?
- Рафалюк** Абьюз.
- Стальський** Як?
- Рафалюк** Абьюз.
- Стальський** А-а-а. Так по-європейськи, так прогресивно добиватися для жінок більших прав! Якби тільки ця еман... емансипація знала, яка фальшива і зла порожнеча знаходиться у жіночому серці. Яка дурість ховається за солодкими очима. І цей бездушний звабливий сміх!
- Рафалюк** Ти ж казав, що вмієш поводитись з жінками.
- Стальський** Якби знали, як чоловік може постраждати від жінки, то більше не виступали б зі своїм гуманістичними промовами.

Рафалюк наливає у стопки, бере собі і подає Стальському. Вони випивають. Стальський падає на диван.

- Рафалюк** Давай переключатись.
- Стальський** Мені хреново.(пауза)
- Рафалюк** Давай так. Тебе тягне до неї?
- Стальський** Я не можу спокійно їсти, коли я кожну хвилину думаю, що вона мріє тільки про те, щоб я помер. Жити з такою людиною – це ж пекло. Та вже краще я піду до бару... у бордель, ніж до такого сімейного пекельного вогнища!
(наливає собі рюмку наливки і випиває)
- Рафалюк** Це жахливо, Валєра. Мені страшно думати про твою дружину.
- Стальський** Так, вона скаржиться, що я знущаюсь над нею. Що я зіпсував її життя! А я закрив для себе світ і назавжди впрягся у бюрократичне ярмо!
- Рафалюк** Слухай, це твій вибір.
- Стальський** Але життя з нею не дало мені жодної хвилини задоволення, радості...

Нічого, що робить його цінним. Весь час бачу її кислу рожу. Викривлений рот. Холодні очі.

Рафалюк Ти занадто емоціонуєш.

Стальський Я не знаю, як я ще досі не здурів, якщо мене щодня наповнює така ненависть і такий сум протягом десяти років!

Рафалюк *(видихаючи)* А діти у вас є?

Стальський Нащо?! Для неї це було б ідеальним прикриттям, вона б виглядала такою порядною.

Сцена 6

Флешбек. Вітальня у будинку. Регіна, 17 років, стоїть спиною перед Стальським, 30 років.

Регіна Валера, так не може більше продовжуватись.

Стальський Що таке?

Регіна Ти знаєш, що. Або я твоя жінка або ні.

Стальський І що?

Регіна Ти повинен звільнити Олесю.

Стальський Повинен?

Регіна Так, повинен.

Стальський А по-моєму, не повинен.

Регіна Я не можу її терпіти.

Стальський Погано готує?

Регіна Це не смішно, Валера! Ти розумієш, про що я кажу.

Стальський Якщо ти знаєш, що я розумію, то навіщо тоді говориш? Олесю добре справляється. Мені вона подобається. Я не бачу причини її звільняти.

Регіна Ти хочеш, щоб я пішла?

Стальський Також не бачу причини. Ти чимось незадоволена?

Регіна Валера!

Стальський Чого ти злишся? Ти заздриш Олесі?

Регіна Заздрю?! Олесі?!

Стальський Якщо не заздриш, то в чому справа?

Регіна Я хочу, щоб ти вважав своєю жінкою мене, а не її.
Стальський Ну, це від тебе залежить. Якщо б ти мене задовольняла, то ніяка Олеся не була б мені потрібна.

Стальський йде. Флешбек закінчується.

Рафалюк Чекай, я не розумію. Ти говориш, що не було хвилин, щоб ти відчув з нею задоволення. Нащо було одружуватись? Ти що, розраховував на квартиру, на зв'язки, чи так сильно любив, і помилився?

Стальський *(наливає собі рюмку, випиває)* Коли будеш одружуватись, блондинку не бери. Найнебезпечніша, найфальшива, найбільш егоїстична

за

всіх жінок.

Рафалюк Яка блондинка тебе дістала?

Стальський Моя дружина - блондинка.

Рафалюк А з брюнетками у тебе такого досвіду не було?

Стальський Найгірша брюнетка краще за найкращу блондинку.

Рафалюк Ззовні завжди здається інакше.

Стальський У мене були і ті і ті.

Рафалюк То нащо ти одружився з блондинкою?

Стальський Невідворотність. Я у школі вже мав і стосунки і секс. А коли після академії влаштувався до апарату в суді, і налагодив робочу рутину, то вирішив жити самотнім життям. Просто секс. У мене була коханка. Потім вона мене покинула. *(посміхається)* Замість неї я знайшов іншу. І так далі. Я зрозумів, що можу їх міняти.

Рафалюк І як виглядала невідворотність?

Стальський Пропрацював п'ять років і пішов на керівника апарату суду. Голова суду підписує мені призначення і каже: "Ще одне, Стальський, на тебе скаржились через аморалку. У твоїх інтересах - одружитися. Ти можеш і далі робити, що хочеш, але на поверхні все має виглядати пристойно."

Рафалюк А тобі не пофіг?

Стальський Всі у суді знають, що він може сказати, що я "ненадійний". І для кар'єри це жопа. Співпрацівник радить куму Зіну, вона має кілька комбінатів і

хобі - видавати дівчат за чоловіків. У неї в гостях були і мер, і судді, і адвокати, і він сам і так далі.

Рафалюк

Зіна?

Стальський

Зіна могла раз побачити чоловіка і відразу відчути його смак та знайти йому пару. У неї була купа знайомих сиріт, беззахисних. Говорили, що вона могла посприяти у отриманні посади, допомогала грошима та під час адмінпорушень.

Рафалюк

І як виглядала невідворотність?

На дачі у цієї Зіни ми танцювали медляк, моя майбутня мені сподобалась. Ми поговорили про різну фігню. На наступній зустрічі вона сказала, що не має батьків, але має трохи заощаджень від матері, закінчила 11-ий клас і збирається вступати до педагогічного. Я дав знати Зіні, що готовий одружуватись. Через місяць ми розписалися і я отримав посаду у цьому місті.

Рафалюк

Ну, я чув про подібне. І сам майже потрапив на дачку до однієї Зіни. Це стрьомна історія, але ж ти кажеш, що вона тобі сподобалась. Звідки тоді ... антипатія?

Сцена 7

Флешбек. Вечір. Вітальня будинку

Стальський

Люба, з якого переляку ти звільнила Олесю?

Регіна

Я так захотіла.

Стальський

Це важлива причина. А моя думка має значення?

Регіна

Господарство це моя відповідальність.

Стальський

А якби я сказав найняти Олесю знову?

Регіна

Хочеш, нехай працює, але я піду.

Стальський

Найняти Олесю і не влаштовувати скандалу.

Регіна

(посміхається) Що це за фігня?

Стальський

Я серйозно кажу. Подумай про це.

Регіна

Думай сам. Або я або вона.

Стальський Люба, ти мене розстроюєш.
Регіна А то ти мене дуже радуєш.
Стальський Ти розумієш, якщо ти зробиш мені маленьке задоволення, я зроблю тобі більше. А якщо зробиш мені велику неприємність, то я зроблю тобі ще більшу.

Регіна виходить і хлопає дверима. Флешбек закінчується.

Стальський Знаєш, я ніколи не думав, що жінка може справді мене щиро полюбити. Велика любов - то великі зобов'язання. А я хотів бути свободним від них. Я знав, що й так можна з жінкою добре проводити час і гратися, і навіть жити.

Рафалюк Звідки тоді ... антипатія?

Стальський Але бути альтруїстом, благодійно забезпечувати це не для мене. Я думав, що вона буде вдячна. Що вона зрозуміє, що я даю їй, бідній і беззахисній, статус і гроші. І що вона буде мене слухатись, і задовольняти.

Рафалюк І вона не вдячна?

Стальський Вона навіть уявлення про це не мала. І навіть фізично не спроможна. У ліжку

як колода. Холодна, як риба. Понура, задумана, без ініціативи.

Рафалюк Можливо просто через те, що малá..?

Стальський Кілька днів я намагався до неї достукатись, але вона була пасивна. Після вечері мовчить, втичить у вікно, зітхає. Я сиджу за столом, дивлюсь новини, пробую до неї заговорити. Один раз, другий, третій. І тоді думаю "Іди ти на хуй!" І йду на кухню.

Рафалюк Куди..?

Стальський У мене була домогосподарка. Молода, палка. Така, як я люблю. Вона протирає підлогу, наспіває Алехандро під радіо. Я підходжу, жартую з нею, балакаю. Жінка підкрадається до дверей. Я фліртую собі далі з Олесєю, торкаюсь її, обіймаю, ну, знаєш... Жінка послухала, пішла до ліжка. Я через півгодини йду лягати, чую, вона схлипує.

Рафалюк затуляє обличчя руками.

Сцена 8

Флешбек. День після звільнення Олесі. Стальський і Регіна сидять за столом, він заковтує з виделки овочеve рагу, жує, його нудить, він випльовує все назад, відсуває тарілку.

Стальський Слухай, давай поговоримо. Чого ти опираєшся?

Регіна Я не опираюсь.

Стальський Я фліртував з Олесею. Ти її звільнила. Мені від цього зле.

Регіна Тобі зле?!

Стальський Чого ти вимагуєшся? Це дитяча поведінка. Куди ти підеш?

Регіна До тітки.

Стальський Зіні ти на хер не треба.

Регіна Поїду до Львова, вчитися.

Стальський Ти знаєш, що для мене це удар по репутації. І тому я зроблю все, щоб тебе привести назад додому. Я розповім, що ти пішла, тому що блядуєш. І все.

Регіна Це неправда!

Стальський Ніхто з тобою спілкуватись не стане. *(пауза)* І заощадження твої на моєму рахунку. Бо я не тільки твій чоловік, а ще й опікун, допоки ти неповнолітня.

Дівчина плаче.

Стальський Дивись, очевидно, що в нас нещасливий шлюб. Ми не можемо задовольнити одне одного. Але, хто знає, може разом із звичкою це зміниться.

Регіна Якщо ти змінишся.

Стальський Я старший і ти мене не переробиш. Ти молода і маєш підлаштуватися. Ти повинна зробити так, щоб мене тягнуло додому, а не відштовхувало. Цим магнитом може бути Олеся. А з часом і ти.

Регіна Ні, не хочу! Жодної хвилини не стерплю наложницю чоловіка у домі.

Стальський Ну, що ти несеш? Яка вона наложниця? Домогосподарка. Всім байдуже, що саме вона робить.

Регіна Не хочу! Краще з моста в воду.

Стальський Ну, не хочеш, так не хочеш. А я не хочу, щоб ти тікала або топилася. Цього разу твоя взяла. Але я зачекаю, допоки захочеш.

Регіна Ніколи!

Стальський Ну, не зарікайся. Ти ще не знаєш мене. Можеш починати каятися, що змусила мене уступити.

Регіна Ти що, бити мене будеш?

Стальський (*сміється*) Бити? Ні, зая. Пальцем не трону. Але попереджаю. Ти ще будеш просити, щоб я тебе побив. Подумай про це.

Регіна (*розширюючи очі*) Мамочки! Ти ж тварина! Канібал!

Регіна вибігає з кімнати.

Сцена 9

Повернення з флешбеку. Рафалюк пристально дивиться на Стальського.

Стальський Це була наша остання розмова.

Рафалюк Вона пішла?

Стальський Ні.

Рафалюк Померла?

Стальський Ні. (*пауза*) Нічого не сталося. Я припинив з нею говорити. Живу так ніби її немає. (*пауза*)

Рафалюк Як це?

Стальський Так, я удаю при ній, що не бачу її, але насправді пильно спостерігаю. Систематично.

Рафалюк Валера! Я не знаю твоєї дружини, але навіть з собакою так не можна поводитись.

Стальський А, ти ще ідеалізуєш. Якби пожив із нею, то побачив би чи можна інакше.

Рафалюк І як ви живете?

Стальський Насправді спокійно. Я до неї нічого, і вона до мене нічого. На початку

кожного місяця я даю їй кошти. Комуналку оплачую сам. Одяг вона собі купує з відсотків своїх заощаджень. Що тут поганого? Де знуцання?

Рафалюк Ну, а як проходить ваш день?

Стальський Звичайно. Спимо окремо. У нас дві спальні. Зранку її не бачу. Обідаємо разом, але не говоримо. Коли хочу що сказати - передаю через господарку.

Рафалюк Це дебільна вистава.

Стальський Була в мене ще сучка, мопс, Алегрова. Розумна така. І я з нею розмовляв. "Алегрова, у нас в суді така цікава справа почалася". А вона прямо в очі дивиться, і я їй розповідаю. "Алегрова, до міста приїхала антреприза з Києва, комедію покажуть. Ти теж хочеш подивитись? Не, я сам піду, завтра розкажу." На їжу їй скаржився, про жінку з нею говорив.

Рафалюк А коли жінка тобі щось казала?

Стальський Я продовжував говорити з Алегровою. А потім - гоп! - вона кудись поділа мою

Алегрову. Можливо, отруїла або втопила. Тепер немає з ким розмовляти.

Рафалюк А чим вона займається цілий день?

Стальський А мені пофіг! Хай робить що хоче! Я тільки стежу, щоб в неї нікого не було. Цього я не дозволю. Зробив собі ключ від її спальні і можу зайти, коли захочеться. А так в неї повна свобода.

Рафалюк І як вона реагує на це все?

Стальський Вже звикла. Спочатку плакала. Кілька разів приходила до моїх дверей, вибачалась, стукалась головою. Але я на це не ведусь!

Рафалюк Ти не відчуваєш до неї співчуття?

Стальський Ні. Ти знаєш у людей і тварин є два прояви терпіння. Один викликає співчуття, а інший - навпаки. Провокує злість і жорстокість. У неї другий.

Рафалюк І в неї нікого немає?

Стальський Займається розвитком себе. Один час ходила на йогу, до молодого інструктора, але я зрозумів, у чому прикол, влаштував скандал, і тепер вона відвідує жінку-психолога.

Рафалюк І довго ви так живете?

Стальський Скоро десять років.

Рафалюк Ти, Валера, справжній садист. Так завзято мучити жертву.

Стальський (сміється) Та все з нею в порядку. Виглядає апетитно всі десять років. Я

казав Алєгровій: “Чула, що жінок викрадають? От якби твою хазяйку хтось викрав, то з неї були би гарні меблі!”

Рафалюк

З мене досить.

Стальський

З жінками потрібно проявляти характер. Або ти її підкориш або вона тебе. Не кіпішуй. Мало ти знаєш про сімейне життя. Є такі, що живуть ще гірше. А головне, брутально. Б'ються, гризуться. Кожен день. А ми що? Публічно разом, а насправді окремо.

Рафалюк

Не бреш! Ти живеш вільно, а її тримаєш у заручниках. Під доглядом.

Стальський

Жінку й треба тримати під доглядом. У неї курячий мозок, готова стільки дурні зробити, що й десять чоловіків не розгрібуть.

Рафалюк

(махє рукою ніби “все зрозуміло”) Все, маю відпочивати. Мені завтра на роботу.

Стальський

(дивиться на годинник) Давай я у тебе залишусь. Тут на дивані. Мені далеко.

Рафалюк

Давай викличу тобі машину.

Стальський

Розмова роздратувала. Дуже злий. А коли злий, то можу зайти до неї в кімнату, і різко стягнути ковдру на підлогу. Вона підскочить, перелякається. А я постою, подивлюсь навколо, і піду спати.

Рафалюк

Серйозно?

Стальський

Вона психологу скаржиться, а та мені каже, що це нелюдське ставлення. А я кажу юридично все в порядку.

Рафалюк

(вказує на шафу) Подушка і ковдра ось там.

Стальський

Дякую, я й так можу.

Рафалюк приносить йому подушку і ковдру, йде до себе, замикається.

Сцена 10

Маленький хлопчик йде по лісу. Бачить дерево з обірваною корою. Підходить до нього, нахилиється, підбирає крихти, кладе до рота, йде далі.

Робочий кабінет адвоката Рафалюка. Стальський та Рафалюк у дверях.

Стальський Відриваю від справ? Сподіваюсь, нічого приємного.

Рафалюк Якби я шукав тільки приємну роботу, з голоду би помер. (*Стальський посміхається*) Але робота пильна, треба її зробити.

Стальський На сьогодні?

Рафалюк Краще сьогодні, ніж завтра. Що за справа?

Стальський (*сідас*) У мене невелике прохання. (*пауза*) Не знаю, як сказати. Може це забагато.

Рафалюк Кажі. Я тобі винний за допомогу.

Стальський Немає за що, Женя. (*спирається на стіл*) Розумієш, коли я ночував у тебе, і ти пригостив мене наливкою... я тобі багато дурні розказав про свою жінку, пам'ятаєш? (*Рафалюк стає серйозним, Стальський не щиро*) Я подумав про це, переосмислив, і зрозумів, що я також погано поведжусь.

Рафалюк Добре визнавати свою помилку.

Стальський Я хочу її виправити.

Рафалюк То ти гарно до неї ставишся тепер?

Стальський Тут проблема. Десять років ми жили як чужі люди. Робили одне одному різну херню. Повернути в інший бік... рука не піднімається. Навіть говорити складно. Я хочу до цього підійти ґрунтовно. Якщо будемо тільки вдвох, то нічого не вийде. Скінчиться криком і новими закидами. (*пауза*) Я хочу, щоб ти був за свідка.

Рафалюк Але Валера...

Стальський Женя, дослухай. Від цього залежить добробут і щастя двох людей. (*пауза*) Ти обіцяв зайти в гості. Так що не піду, допоки не погодишся.

Рафалюк Добре. Але я не відчуваю, що можу втручатися у такі делікатні подружні справи.

Стальський Ніякого втручання! Звичайні гості. Ти робиш вигляд, що нічого не знаєш, а ми просто говоримо і розважаємо тебе.

Рафалюк Добре, коли?

Стальський Зараз. Я все купив. Машина чекає.

Рафалюк одягає куртку, вимикає комп'ютер, і вони виходять.

Стальський та Рафалюк стоять у вітальні будинка Стальського. Входить Регіна у чорній сукні, зупиняється, дивиться на Євгена, Євген дивиться на неї.

- Стальський** Ось моя дружина. *(до дружини)* Регіна, це Євген Рафалюк. Адвокат.
- Регіна** Привіт.
- Рафалюк** Привіт.
- Стальський** *(пауза)* Женя, сідай. Регіна, я забув тобі сказати. *(посміхається)* Хоча не забув, хотів зробити сюрприз. У нас сьогодні сімейне свято, зая. Пам'ятаєш?
- Регіна** Так.
- Стальський** От я й вирішив відсвяткувати річницю такого важливого повороту у нашому житті.
- Регіна** Ти і свято це слова антоніми.
- Стальський** Не сердься, зая! Я про все подумав. Будь ласка, подивись на кухні, там все, що треба для вечері. *(підставляє до столу крісла)*
- Регіна** Чому ми не святкуємо вдвох?
- Стальський** Я ж розповідав тобі, Регіна, що це мій учень зі шкільних часів. Коли познайомишся з ним ближче, то зрозумієш, що це була гарна ідея.

Регіна весь цей час стоїть і дивиться на чоловіка та Євгена. Стальський підходить до неї ближче і шепоче на вухо.

- Стальський** Не вдавай ідіотку! Іди на кухню і прослідкуй, щоб Олена приготувала нам вечерю. І переодягнись. Повечеряємо втрох. *(пауза)* Не доводи мене до скандалу при чужій людині.

Стальський бере її за плечі і пхає з кімнати, дістає коньяк і келихи із бару, ставить їх на стіл, сідає у крісло навпроти Євгена.

- Стальський** Регіна зараз прийде. Не чекала на гостей. Пішла переодягатися.
- Рафалюк** Валера, мені здається, що замість свята ти все зіпсуєш і зашкодиш дружині.
- Стальський** *(розливає коньяк)* Не бійся, Женя, давай вип'ємо. Тепер все буде інакше! *(пауза)* Але між нами, як вона тобі? Дуже схожа на бідну жертву

домашнього насильства?

Заходить Регіна, вона у пом'ятій білій шлюбній сукні, і з розпущеним волоссям.

- Стальський** Регіна, ти здуріла! Що ти з собою зробила?
- Регіна** Сьогодні мій ювілей. Десятилітній ювілей мого заміжнього життя. *(до Євгена)* Ця сукня стала символом мого найбільшого нещастя. Десять років тому її вдягла на мене тітка, яка з дитинства була моїм злим демоном. У цю сукню вона закляла усіх злих демонів, що мали мене мучити. Вони зробили своє. Десять років минуло. *(до Стальського)* Мої злі демони або покинули цю сукню і покинули мене, і у такому разі сьогоднішній день буде поворотним у моєму житті і вартий того, щоб зустріти його святково. Або вони все ще чекають на мене, і у такому разі, я викликала їх, надягаючи цю сукню. І якщо вони чекають, то нехай з'являються і мучать до кінця.
- Стальський** Регіна, що ти говориш? Не сором нас перед чужою людиною.
- Регіна** Женя не чужа людина ні для тебе, ні для мене.
- Стальський** Ти знаєш Женю?
- Регіна** Так.
- Стальський** Ти знала його до шлюбу?
- Рафалюк** Ми познайомились у музичній школі.
- Стальський** І ти все ще пам'ятаєш його?
- Регіна** Пам'ятаю.
- Стальський** Ти його мабуть кохала? У вас, у жінок, таке знайомство як стосунки.
- Регіна** Мабуть? Ні.
- Стальський** Значить напевно! Ого! Женя! Нічого собі! Вітаю, ти кумир моєї дружини! Несподівано! Дійсно свято як на мене!

Стальський обіймає Євгена.

- Стальський** Я ідіот, не знав, що розлучив закоханих! Привітайтеся хоч тепер як слід! Регіна! Не соромся! Женя! Я чоловік ліберальний. Борони Боже, щоб я стояв вам на заваді. Давайте!

Стальський бере Євгена за руку і тягне до Регіни.

Рафалюк (відштовхує Стальськийа) Валера, не принижуй! Вибач! Добраніч!

Рафалюк хапає свій піджак і вибігає з вітальні.

Флешбек. У вітальню вбігає молодий Стальський, хапає п'ятикласника Рафалюка.

Стальський Де моя ковбаса?

Рафалюк (посміхається) Я її доглядаю чи що?

Стальський (трясе його) Мусиш знати!

Рафалюк Певно кіт з подвір'я поцупив.

Стальський зупиняється, задумується, йде на подвір'я. Через деякий час чути нявкання та крики Стальського "Піймав! Ворюга!" Стальський заходить з котом у простирадлі, руки у подряпинах, крові. Б'є ним по столу і стільцях, б'є по ньому ногою.

Рафалюк (хапає Стальського за руки) Не чіпай його! Відпусти!

Стальський (відштовхує його) Відвали, малий!

Стальський дістає приголомшеного kota з простирадла, той пручається, дістає запальничку і палить йому хвіст. Кіт волає. Стальський дістає складного ножа з кишені, вирізає коту пазурі, тече кров, потім він пхає запальничкою коту в око.

Сцена 11

Рафалюк стоїть поруч лавки перед будинком, біля входу до скверу. Підходить Регіна. Вони сідають.

Рафалюк Привіт.

Регіна Привіт.

Рафалюк Несподівана зустріч.

Регіна Як ти?

Рафалюк Хворів.

Регіна На що?

Рафалюк Не міг тебе забути.

Регіна Справді було так боляче?

Рафалюк Я проклинав тебе як хвойду, і одночасно вважав святою, найкращим, що трапилось зі мною. Коли я дізнався, що ти вийшла заміж, я планував самогубство.

Регіна Але ти працюєш. Робота ж стала для тебе сенсом життя? *(пауза)* Я чула про тебе. Чула, що ти впертий, і чула, що ти емоційний, і, що ти ідеаліст. Я впевнена, що у тебе високі цілі, ти йдеш вгору і турбуєшся про інших. Так?

Рафалюк Так.

Регіна Значить, моя інтуїція права. Значить я не дарма благала і плакала.

Рафалюк Благала і плакала?

Регіна Пам'ятаєш нашу останню розмову у Львові, на вулиці? Коли ти злякався, що я захворіла. Коли я побачила, як тітка подивилась на тебе, з ненавистю. У мене з'явилися мурашки. А коли вона пішла, я відчула, що кохаю тебе невимовно.

Рафалюк Ти так спокійно це кажеш.

Регіна Бо я мертва для тебе. Смерть - це спокій.

Рафалюк Регіна?!

Регіна Я подумала тоді, що ми більше не побачимось. Тітка ганьбила тебе, як ненадійного студента. Я очікувала на таку реакцію від неї. Можливо, я швидко погодилась на її пропозицію. Тепер отримую за це.

Рафалюк Навіщо ти погодилась?

Регіна Тебе це не стосується. *(пауза)* Тоді вночі я благала Бога, Ісуса, Будду, всіх, щоб я була тобі допомогою, втіхою у горі, заохочувала до всього доброго.

Рафалюк Регіна, досить! Мені боляче. З кожним словом я бачу, як багато втратив, втративши тебе.

Регіна Немає про що говорити.

Рафалюк Я навіть уявити не міг, що ти - дружина Стальського. Я тільки сьогодні відійшов від шоку. Регіна, ти не мертва для мене. Не вигадуй. Роки минули. Ми стали дорослими. Але ж ми не старі. А любов надихає. *(пауза)* Регіна! Нічого не втрачено! Ти любиш мене? Віриш у мене?

Регіна Я не вірю у себе.

Рафалюк міцно стискає її за руки.

Рафалюк Поїхали з цього міста, з цієї країни. Світ великий. Я здоровий, сильний, я вірю в себе. Ми не пропадемо. Вирвемо у життя все можливе щастя, яке призначене для нас.

Регіна Звідки ти знаєш чи справді для нас призначено щось інше від того, що ми маємо?

Рафалюк Регіна, це не відповідь!

Регіна Слухай, Женя! Розкажи мені про себе. Я чула, як тебе хвалять, кажуть, що ти один з найкращих адвокатів у регіоні. А хтось шкодує, що такий гарний адвокат займається правозахисницькою діяльністю. Мене ці слова дуже надихають.

Рафалюк Регіна, який у цьому сенс? Мені набридло бути адвокатом. Набридли і люди, і можновладці, і суди. Регіна, скажи одне слово, і поїдемо звідси сьогодні ж.

Регіна Зараз ти збуджений, на емоціях, бачиш в мені свій ідеал, свою проекцію мене. А за день, за два ти розчаруєшся, збудження мине, побачиш мої хиби, і наше щастя перетвориться на нову тюрму.

Рафалюк Регіна, я знаю, що ти любиш мене.

Регіна піднімається з лавки, її губи тремтять.

Регіна Євген, я... Я не можу це чути. До побачення!

Регіна розвертається і йде.

Сцена 12

Стальський і Регіна обідають за столом. Регіна має жовтого кольору обличчя, повіки червоні, очі блищать. Стальський їсть, не звертаючи уваги на те, що Регіна калатає ложку у тарілці супу.

Стальський Твій “коханий” завтра скликає громаду на мітинг. Політикою буде займатись. Певно хоче бути слугою народу! *(сміється)* Думає налякати, але краще би про себе подбав. Недарма кажуть - не викликай вовка з лісу, бо прийде і з'їсть. *(Регіна перелякано дивиться на нього.)* Чого дивишся?

Регіна Ти погрожуєш.

Стальський *(посміхається)* Не бійся, ніхто його не вб'є. Щоб ти могла ним хоч здалека насолоджуватись. Ти сама винна. Зараз любувалася б досхочу, якби не влаштувала тоді дурних сцен.

Регіна Ти знущаєшся наді мною. Відчужуєш від людей.

Стальський Це я маю скаржитись, що через тебе не потрапляю до порядного суспільства. Якби ти була розумна та людяна, то й моя кар'єра була би інакша. Ми би ходили і на вечірки.

Регіна Я нормально поведжуся.

Стальський Я сиджу в кабінеті як собака, приходжу додому, а ти ходиш як опудало, заплакана. Мовчиш. Дивишся на мене, ніби я твоїх батьків зарізав. І мені з цим жити. Бути веселим і добрим! Та ну нахер!

Регіна Вибач.

Стальський кидає на стіл ніж і виделку, Регіна не ворушиться.

Стальський Чи я тебе не забезпечую? Чи я не даю тобі можливостей? Я правий чи ні?

Регіна Так.

Стальський Хто винен, що я живу з тобою так, ніби тебе на світі немає?

Регіна Я.

Стальський Я тебе благав тоді: “Регіна, не виганяй Олесі, не роби мені цього!”?

Регіна Благав.

Стальський Тепер бачиш, кому від цього гірше?

Регіна *(опускає голову, плаче)* Бачу.

Стальський Здається, зачепив тебе. Це добре. *(пауза)* А що в тебе було з Рафалюком?

Регіна Нічого.

Стальський Як ви познайомились, гуляли, розсталися?

Регіна Ми познайомились на вечірці. Потім він знайшов мене у музичній школі. Ми гуляли, розмовляли. *(пауза)* Різне.

Стальський Чому ти не пішла за нього? Чи ти його не хотіла? Чи він тебе?

Регіна підводиться, щоб йти. Стальський хапає її за талію та всаджує на стілець.

Стальський Куди ти тікаєш? Я хотів нормально поговорити. А ти знову за своє. Ну, Регіна! Посміхайся! Розпрями лоба!

Регіна Я не можу.

Стальський охоплює її руками, стискає і трясє. Регіна різко плаче.

Стальський От дурна! Ти з нею по хорошому, а вона ноль на масу. *(пауза)* Слухай, Регіна, я справді не розумію тебе. Чого ти хочеш? Чого тобі не вистачає? Свободи.

Регіна

Стальський Мене ж немає вдома цілий день. Чого ти не заведеш собі компанію?

Регіна Я не хочу подружок.

Стальський А-а-а... Ти все ще кохаєш його..?

Регіна Ні.

Стальський Слухай, я що, забороняю тобі? Більш того! Я тобі признаюсь відверто. До того, як я дізнався, що ви були знайомі, я запросив його навмисно, сподіваючись, що ти в нього закохаєшся, даш вихід почуттям...

Регіна Що ти кажеш?!

Стальський Не прикидайся святою! Я знаю, ти цього хочеш. У тебе ж було побачення з ним на наступний день. Правда ж?

Регіна Було.

Стальський І ви про щось домовлялись, але напевно він мало запропонував, ти й не погодилась. Я тебе знаю!

Регіна *(піднімається)* Іди ти!

Стальський *(всаджує її, посміхається)* Стій, сідай, слухай, що кажу! Може більше таким щирим не буду, користуйся нагодою. Зая, іди до нього додому, хоч зараз! Буду радіти, якщо задовільниш себе, і будеш зі мною веселою. *(пауза)* Подивись на себе. Від самоти ти аж засохла. *(пауза)* Давай, Регіна! Я звільняю тебе від усіх моральних зобов'язань. Даю тобі повну свободу. Не

стримуй себе, слідує за відчуттям! Побачиш, нам обом буде краще від цього.

Губи Регіни тремтять, вона піднімається.

Регіна Що ти несеш?! !

Стальський стискає її, але вона виривається з його рук і біжить до своєї кімнати, замикається в ній.

Стальський *(посміхається)* Здається, проковтнула. Проковтнула.

Сцена 13

Регіна випиває знеболювальне і ходить по кімнаті. Надиктовує повідомлення у телефон.

Регіна Женя, ти адвокат. Ти маєш захистити мене від муки. У мене розум пливе. У нього немає щирості! Він ненавидить мене, бо я чиста, бо не подібна до нього. І хоче зробити мене такою ж, як він сам, щоб з більшим правом знущатись наді мною! Женя, ти казав, що любиш мене. Чому не дізнаєшся, як мої справи? Чому ти залишив мене у владі цієї тварини?

Зупиняється, видаляє повідомлення, записує нове.

Регіна Ти ж не подумав про мене, що це гордість? Це трусливість. Я відвикла від подарунків життя. Моя душа знечулена. Якби ти знав, як я раділа твоїм словам! Як кричала нечутно, "Не вір тому, що я кажу! Не вір обличчю! Зупини мене силою!" Але ти не рухався. *(пауза)* У мене нікого немає у всьому світі, з ким я могла би поговорити.

Вмикає прослуховування, слухає кілька секунд, перемотує, видаляє. Вона йде до шафи й переодягається. Бере сумочку, підходить до столу, дістає з шухляди і кладе туди конверт з грошима та коробку коштовностей.

Сцена 14

Рафалюк сидить у офісі, за комп'ютером. Двері відчиняються, на порозі стоїть Регіна. Вона заходить і зачиняє за собою двері.

Рафалюк *(встає)* А, це ти!

Регіна Ти дивуєшся, що я прийшла?

Рафалюк Чесно скажу, думав, що скоріше помру, ніж побачу тебе.

Регіна Вибач... я не могла попередити. Я, може, відволікаю тебе?

Рафалюк Та ні, я майже скінчив. Залишилось трохи, завтра зроблю. Сідай, будь ласка.

Регіна сідає у крісло ліворуч від письмового столу, у шубі. Рафалюк сідає за стіл, дивиться на неї.

Рафалюк Що я можу для тебе зробити?

Рафалюк підходить до неї, Регіна піднімається, він знімає шубу, вона сідає.

Регіна *(тихо, з перериванням)* Слухай, якщо тобі треба працювати, я не буду заважати... я посиджу ось так хвилину... не зважай на мене, ніби мене немає.

Рафалюк Що з тобою?! Ти бліда... тремтиш... руки холодні. *(бере її за руки)*

Регіна *(шепоче)* Нічого, нічого... мені добре.

Рафалюк Ти плачеш! Що сталося? Ти прийшла так пізно. Твій чоловік...

Регіна Тсс! Не згадуй про нього! Навіщо? Нічого надзвичайного не сталося!

Рафалюк Не кажи дурниць! Твої сльози і весь твій стан говорять інше. Я не хочу влязати у ваші сімейні відносини... Але ж... якщо ти прийшла до мене, за порадою, по допомогу, то скажи! Я готовий зробити усе, що можу.

Регіна Ти вгадав.

Рафалюк Що у вас сталося?

Регіна Нічого, крім того, що відбувається щодня, кожного разу, але я не можу більше цього терпіти. Я не можу з ним жити. Мені залишається або здуріти, або вчинити самогубство, або...

Рафалюк Давно слід було розірвати цей шлюб.

Регіна Я вирішила це зробити зараз.

Рафалюк І ти прийшла до мене за порадою?

Регіна За порадою? Яка тут потрібна порада?

Рафалюк Ну, розлучення...

Регіна *(голосно сміється)* А, ти думаєш про розлучення! Ну, так, ти ж адвокат. Адвокатський інтерес понад усе.

Рафалюк Вибач, якщо я тебе не вірно розумію, але якщо ти маєш на увазі щось інше, то скажи будь ласка.

Регіна *(нахиляє голову вниз)* Ні... я більше нічого не маю на увазі... Я справді хотіла... тільки про розлучення... *(затуляє обличчя руками, плаче)*

Рафалюк Регіна, ну, що ти робиш?! Кажі!

Регіна плаче, потім дістає серветку з кишені, обтирає очі і дивиться на Рафалюка.

Регіна Вибач. Я дурна. Ось я втопила залишки своєї дитячої дурості у цих сльозах. Так сталося. Ну, сталося, й годі... Мені немає більше, що сказати.

Рафалюк Ти говориш загадками, яких я не можу відгадати. Мені дуже прикро, що ти мені не довіряєш.

Регіна Не довіряю? Тобі? Добре, якщо ми вже говоримо про довіру, то я скажу, що насправді мене сюди привело. Тепер я розумію, це була ілюзія. Я йшла до тебе, щоб не повертатися до чоловіка.

Рафалюк Регіна.

Регіна Не дивуйся і не лякайся! Як я почула твій голос, я зрозуміла, що для мене все пропало.

Рафалюк Регіна.

Регіна Ні, ні! Не заперечуй, це буде неправдою. І не вибачайся, немає за що. Любов не

залежить від нашої волі. Та й за що тобі мене любити? Ні, не будемо говорити про любов. Не будемо говорити про мене!

Рафалюк Ні, Регіна, і я не буду говорити про любов. Мені було боляче після нашої зустрічі. Я вдячний, що ти не скористалася моєю слабкістю. Ти розвіяла і мої підліткові ілюзії. Час нашої любові минув. Ніяка сила його не поверне. Але ми повинні поговорити про тебе. Ти не можеш повертатися до будинку свого чоловіка...

Регіна Немає про що турбуватись. Все, не будемо про це. Я ось що хотіла сказати. Чула, що ти завтра влаштуєш мітинг.

Рафалюк *(із натяком)* Так, Регіна. Це частина моєї ширшої громадянської роботи. Хочу довести людей хоч трохи до усвідомлення. Привчити їх користуватися своїми правами, боротися із кривдниками.

Регіна Ось до чого в тебе сильні почуття! *(пауза)* Твоя справа повинна розвиватись. Бажаю тобі успіху і сподіваюсь, що він буде. І щоб ти не думав, що я просто язиком балакаю, ось візьми трохи, до основного фонду, який має бути у твоїй організації *(вона відкриває сумочку і викладає йому на стіл коштовності у коробці та конверт з грошима)*.

Рафалюк Ні, Регіна, не треба! Мені ніякого фонду для роботи не треба.

Регіна Буде треба, буде!

Рафалюк Дивись, я не маю права від тебе щось брати, коли ти в такому стані. Не знаю, скільки це все вартує... але підозрюю, що це всі кошти, які в тебе є на даний момент... які тобі потрібні, щоб самостійно жити окремо. Зрозумій, Регіна, ти зараз потребуєш найбільшої підтримки.

Регіна Чого ти! Мій стан вже минувся! *(поспішно одягає шубу)* Ніякої підтримки мені не треба, а ти маєш взяти те, що я тобі даю...

У двері гучно стукають. Рафалюк піднімається, підходить до дверей, вказує Регіні очима на двері, що ведуть з офісу до його квартири. Регіна тихо йде до них, заходить і закриває за собою. У двері стукають ще, чутно шум і сміх.

Рафалюк Хто там?

Голос Відчиніть! Іменем України! *(стукає ще)*

Рафалюк *(з іронією)* Ого! Іменем України! *(він підходить до столу, дістає з шухляди травматичний пістолет, кладе його до кишені піджака)*

Сцена 15

Рафалюк відкриває двері, забігають п'яні Стальський і Чорний.

Стальський Рафалюк! Де моя дружина?

Рафалюк Не знаю, Стальський. У мене її немає.

Стальський Ні, Рафалюк, вона в тебе! І я тобі пропоную не ховати її, а видати мені на руки.

Рафалюк Я тобі кажу, її тут немає.

Стальський Брешеш! *(підбігає до столу, хапає коробку з коштовностями)* Дивись, ось речовий доказ! Її коробка! Ось тут її підпис зроблено. Дивись!

Рафалюк Стальський, ти помиляєшся. Твоєї дружини тут немає.

Стальський *(кричить)* Ось corpus delicti! Склад злочину! *(трясе коробкою)* Це ж не прилетіло само з мого дому і не впало на твій стіл! Де вона?

Рафалюк Валера, заспокойся! Я тобі все поясню!

Стальський *(крокує до Рафалюка)* Де моя дружина, мудака!

Рафалюк *(відступає)* Стальський, стеж за словами! Ти у моєму домі, вломився, з людьми, скоюєш напад... висловлюєшся... ти розумієш, що можуть бути правові наслідки?

Стальський Де моя дружина? Віддай мені дружину.

Рафалюк Ще раз тобі повторюю, її тут немає. Була у холлі, не застала мене, чекала, і пішла, забувши коробку і конверт.

Стальський Пиздиш! Пиздиш! Вона тільки що була тут і має бути тут. Ану, Чорний! *(повертається до нього)* Обшукуємо це гніздо.

Рафалюк *(кричить)* Не рухатись!

Стальський Що ти мені зробиш? Ти, пацан!

Стальський йде до дверей у квартиру, Рафалюк підскакує до нього, хапає, тягне і виштовхує у коридор, б'ючи іншою рукою у груди.

Рафалюк *(кричить до Чорного)* За ним!

Чорний рухається в бік Рафалюка, той дістає пістолет і направляє йому в обличчя.

Рафалюк Дуже прошу, Вам туди!

Чорний виходить, Рафалюк замикає за ним двері. Йде до квартири. У квартирі горить світло, Регіни немає. Відкриті двері у коридор на подвір'я. Рафалюк йде і визирає на подвір'я, не бачить там нікого.

Дівчина виходить з лісу на галявину, роззирається навколо. Кричить "Ау" кілька разів. Сідає на камінь.

Сцена 16

Кімната Регіни вона ходить взад і вперед. Ззовні чути, як люди заходять у помешкання. У двері стукають, потім смикають. Двері відчиняються, там стоїть Стальський.

Стальський А, добрий вечір, люба! Може, ти би вийшла, будь ласка, до нас на хвилинку?

Регіна Мені не добре.

Регіна продовжує ходити.

Стальський *(лагідно)* Регіна, чуєш? Іди сюди!

Стальський підходить до неї, бере за плечі і виводить до вітальні. У вітальні з крісла піднімається Чорний.

Стальський Скажи нам, Регіна, ти виходила з дому сьогодні ввечері?

Регіна Виходила.

Стальський Ага, ти не заперечуєш. Значить, це правда. Може тоді, зая, ти скажеш, куди ти ходила так пізно у таку погану погоду?

Регіна мовчки дивиться на Стальський.

Стальський Мовчиш. Коротка пам'ять? Неподалік від ринку, на куті. Такий будинок, з газоном і парканом... Там живе наш добрий знайомий. Він тебе запрошував чи ти сама вирішила до нього піти?

Чорний Валера, вона нездорова. Припини вже цей спектакль.

Стальський Ні! Я її добре знаю. Ти мене цим не візьмеш. Ні мовчанкою, ні витріщеними очима, ні цим уданим заціпенінням. Тобі не соромно? Десять років живемо з тобою і тепер ти влаштовуєш мені таку херню. Скажи зараз, коли є свідок, чи я викликав у тебе незадоволення своєю поведінкою? *(пауза)* Чого ти ходила до Рафалюка? Що ти там робила? Як чоловік я маю право це знати.

Регіна мовчить.

Стальський Ось склад злочину. *(Стальський дістає з кишені коробку і конверт)* Це твоє, правда? Ось твій підпис ззаду. Це було у нього на столі. Це ж ти там їх поклала? Тепер подивимось, що всередині. *(Він відкриває коробку, висипає на стіл коштовності, дістає з конверту гроші)* Ага. Ось що! Бачиш, Чорний, ця романтична історія має досить тверде матеріальне забезпечення. Ідеальне кохання! Представник громади і невинна жертва домашнього насильства. Чудова пара! А мораль цієї басні - обікрасти насильника і втекти. *(посміхається, підходить до неї ближче)*. Що це означає? *(б'є її в обличчя, Регіна відводить голову у шоковому стані)* Навіщо ти йому це принесла? Кажі! *(б'є її ще раз)* Мовчиш? То тримай!

Стальський б'є її в обличчя ще раз. Регіна нахилиється, з носа і рота в неї тече кров, капає на підлогу. Чорний хапає Стальськийа за руку.

Чорний Валера, що ти робиш?! Ти їбанувся?

Стальський Я маю показати цій змії, що не буду терпіти її блядство. Якщо хоче собі мати коханців, хай мандрує на вулицю. Хай щастить! Але свого чесного дому я не дам плямувати. Чуєш, ти?!

Стальський нахилиється до Регіни і плює їй в обличчя. Чорний одягає куртку і виходить. Стальський зачиняє за ним двері.

Сцена 17

Стальський повертається до Регіни, сідає на диван. Регіна обтирає кров з обличчя.

Стальський (сміється) Ну, що, Регіна, добре в мене вийшло зіграти роль скривдженого чоловіка? Морально обуреного? (сміється) Це було шикарно, як я почав тебе вчитувати! Що, болить морда? Обітрись і не злись, добре?

Регіна Ти знаєш, навпроти мого дому була висока гора. На вершині довго лежало пурпурове-золоте проміння. Я так любила ту вершину. Зранку до вечора дивилась на неї.

Стальський Що? Це було потрібно - і тобі, і мені. Це для нашого блага, ніякої образи. Б'є значить любить, правда ж, Регіна? Я знаю, ти добра, злитися не будеш. З часом зрозумієш, навіщо я це все робив при свідках.

Стальський подає їй серветку, вона не бере, обтирає обличчя, вона сахається, він пхає їй у руку серветки.

Регіна Одного разу я побачила срібну іскру, довгий срібний промінь. Я чула про гадюк, що носять діамантові корони. Може орел вбив гадюку і її корона там блищить?

Стальський Кажі що хочеш! Думай, що хочеш! Але тепер ти в моїх руках, це головне. Будеш плясати, як я скажу. А якщо не будеш, то вижену на вулицю, ще й сам здам тебе в поліцію, як проститутку. Зая, я давно чекав на цей момент! Це моя компенсація за Олесю, розумієш? Я казав тобі "пошкодуєш", ти не слухала! Насолоджуйся тепер!

Він встає з дивану й підходить до неї.

Регіна Я взяла з собою шматок хліба і пішла. Звичайно, я заблукала, батьки

насварили. Коли я з плачем розповідала про діамантову корону, то мене висміяли і сказали, що це скло від пляшки. Наступного дня іскри вже не було.

Стальський *(відвертається)* Ти торкнулась? Бля, стільки проблем з цими дурними бабами. Поки про щось домовишся, вже можна город скопати. Навіть у горлі пересохло. Десь у мене була пляшка джину.

Стальський підходить до бару, відкриває дверцята і дістає пляшку Beefeater.

Стальський Ця ніколи не зрадить.

Запрокидує голову і випиває третю пляшки.

Регіна Але я бачу цей срібний промінь. Це мрія мого щастя, вона манить мене високо. Більшість, що йдуть за своєю мрією або губляться або знаходять залишки скла. Це не означає, що її неможливо досягнути.

Підходить до Регіни, протягує їй пляшку.

Стальський Чудовий смак! Випий, Регіна! Біль зніме. Все забудеш. А потім будем разом... як чоловік і дружина, а?

Регіна відштовхує його.

Стальський От, блядь! Іди ти! Не п'єш, говориш якусь мотиваційну херню, дивишся, що аж гірко стає. *(намагається її поцілувати, мусолить її губи, Регіна знову відштовхує його, він спльовує кров)* Вали спати!

Стальський б'є її у груди, Регіна падає і лежить, він випиває другу третину пляшки і падає на диван.

Регіна Женя, я зараз розумію, що ти був моїм променем. Але юність минула, краса стала грубшою. Коли горе як собака тримає мене за шию і тягне до землі, я

зрозуміла чого вартий найменший промінчик щирої любові.

Через 20-30 секунд він засинає і хропе. Регіна піднімається і сидить мовчки, обтирає обличчя, потім дивиться у бік бару, бачить ніж для колки льоду і невеликий молоточок на полиці.

Регіна Чи не буде розмахувати руками..?

Регіна озиряється навколо, потім знову дивиться на Стальського.

Регіна А справді, чи не буде розмахувати руками..?

Регіна різко обертається навколо.

Регіна (сміється) Давай спробуємо, чи не буде розмахувати руками..?

Регіна стає на одну ногу, спирається рукою, потім ставить іншу ногу. Робить крок до бару, спотикається, падає на одне коліно, завмирає. Стальський хропе. Регіна піднімається, наближається до бару. Простягає ліву руку і бере ніж, у праву бере молоточок.

Регіна Чотири рази вистачить. Більше не треба.

Вона вирівнюється, підходить до дивану, прикладає лезо ножа до тім'я Стальського, підносить праву руку з молоточком і швидко щосили б'є чотири рази по тупій частині ножа. Ніж входить на кілька сантиметрів у голову Стальського. Роздається гик, голова і тіло відкидаються назад і Стальський глухо падає вниз на підлогу. Голова б'ється і ніж вискакує з неї, тече кров і мізки. Стальський смикає ногами і хапається руками кілька разів, потім завмирає. Регіна дивиться на нього, чує у спальні поштовх вітру.

Регіна Це моя мама. (пауза) Так, чотири рази досить. (прислухається) Я була дурна і зашорена вихованням. Мені здавалось, що таких іскор буде безліч. Я не уявляла, скільки цього битого скла. (пауза) Я зараз! Я зараз! (забігає до спальні, одягається) І за що я мала це терпіти? За те, що не

знайшла компаса? Не знайшла сили волі? Хіба це справедливе покарання?
Я протестую всіма силами своєї душі. (пауза) Іду, іду!

Регіна вибігає на вулицю, залишає двері відчиненими.

Дівчина сидить на камені. В руках у неї забита змія. До неї долинає крик юнака "Ау! Регіна!", вона обертається.

Персонажі

Регіна - 17, 27 років

Рафалюк - 12, 19, 29 років

Стальський - 23 роки, 40 років

Чорний

Психологиня